

अन्यैर्न किञ्चित् कर्तुं सुतुषहः । अश्रुवेण शरीरेण भुवं
ज्ञानं प्रसाधयेत् । भुवं तस्य परिभ्रष्टमभुवं नष्टमेव हि ।
आयुषः खण्डखण्डानि निपतन्ति तदाप्यतः । अहोरात्राप-
देशेन किमर्थं नावबुध्यसे । यदा न ज्ञावते मृत्युः कदा कस्य
भविष्यति । आकाशिके हि मरणे हृतिं विन्देत कदादा ।
परित्यज्य यथा सर्वमेकाकी यास्यासि भुवम् । न ददासि
तदा कस्मात् पाथेयार्थमिदं धनम् । गृहीतदानपाथेयाः
सुखं यान्ति महाध्वनि । अन्यथा क्षिप्यते जन्तुः
माथेरहितः पथि । येषां द्विजेन्द्र ! बाहिनी पूर्णा-
भागस्य गच्छति । स्वर्गदेशस्य पुरतस्तेषां लाभः पदेपदे ।
इति ज्ञात्वा नरः पुण्यं कुर्यात् पापञ्च वर्जयेत् । पुण्येन
याति देवत्वमपुण्याच्चरकं व्रजेत् । ये मनामपि देशेयं
प्रपन्नाः शरणं शिवम् । तेषां घोरं न पश्यन्ति
यमस्य वदनं नराः । किन्तु पापैर्महाघोरैः किञ्चि-
त्कालं शिवास्तया । भवन्ति प्रेतराजानस्ततोयान्ति
शिवं परम् । ते न लिप्यन्ति पापेन पञ्चपलमिवा-
न्मसा । तस्माद्विजयं येन ज्ञात्वाभीष्टं सततं बुधः । तस्मा-
हात्मविचारेण भवदोषविचारतः” ।

भाग० ५, २६ अ० । नरकभेदतत्त्वखण्डोपन्यासछन्देन
तेषां पापविशेषजन्यत्वमुक्तं तेन तत्तत्कर्मणां विपाका-
स्तामिस्रादयो नरका इति गम्यते । तत्र नरकविशेष-
स्वरूपनिदानमुक्तं यथा—

“अथ तांस्ते राजानान् रूपलक्षणतोऽनुक्रमिष्यामः ।
तामिस्रोऽम्बतामिस्रो रौरवो महारौरवः कुम्भी-
पाकः कालसूत्रमुदं क्षिपलवनं अकरसुखम्
अम्बकूपः क्षिप्रभोजनः सन्दंशः तप्तशूलः
वज्रकण्टकशालमूली वैतरणीः पूयोदः प्राण-
वेधो विषमनः जालामध्यः सारमेयादनम्
अवीचिः अयःपानम् इति । किञ्च चारकर्दमो र-
त्नोष्णभोजनं रत्नप्रोतो दन्दशूलः अश्व-
निरोधनोऽप्यर्थावर्त्तनं सूचीमुखम् इत्यष्टा-
पिंशतिर्नरका विविधा यातनाभूयः । यस्तु परवि-
त्तापत्यक्तवाग्यपहरति स हि कालपाशवद्धो यमपुरु-
षैरतिभयानकैस्तामिस्रे नरके बद्धाऽपि पात्यते । अन-
यानामिपानदण्डताडनसन्तर्जनादिभिर्यातनाभिधातमानो
जन्तुर्यत्र कश्चिन्नमासादित एकदैव मूर्च्छामुपयाति
तामिस्रप्राये । एवमेवास्ततामिस्रे बस्तु वञ्चित्वा पुरुषं
दारादीनुपयुङ्क्त यत्र शरीरी निपात्यमानो यातनास्यो

वेदनया नष्टमतिर्नष्टदृष्टिर्भवति । यथा वनस्थतिर्द्वि-
मानमूलस्तस्यादभ्यन्तामिस्रं तमुपदिशन्ति । यस्त्वह
वा एतदहमिति ममेदमिति भूतद्रोहेण केवलं खकुटुम्बमेवा-
नुदिनं पुष्पाति स तदिह विहाय स्वयमेव तदशुभेन रौर-
वे निपतति । ये त्विह यथैवास्तना विहिंसिता जन्तवः
परत्र यमयातना उपगतं त एव हरवो भूत्वा तथा तमेव
हिंसन्ति तस्माद्रौरवम् इत्युक्ताः । हरुरिति सर्पादतिकूर-
सत्वापदेशः । एवमेव महारौरवो यत्र निषतितं पुरुषं
क्रव्यादा नाम हरवन्तं क्रव्येण चातयन्ति यः केवलं देह-
न्मरः । यस्त्वह वा उग्रः पशून् पक्षिणो वा प्राणत
उपरम्भवति । तमपकर्षणं पुरुषादैरपि गर्हितमनुज
यमानुचराः कुम्भीपाके तप्ततेषु उपरम्भवन्ति । यस्त्वह
ब्रह्म कस्य कालसूत्रसंघोर्देनरके अयुतयोजनपरिमण्डले
तामिस्रे तप्ते खले उपरम्भकादग्निर्काभ्यामभितप्तमाने
ऽग्निनिवेशितः क्षुत्पिपासाभ्यां दृष्टमानान्तर्बहिः शरीर
आस्ते शेते चेष्टते अवतिष्ठति परिधावति च यावन्ति
पशुरोमाणि तापदृष्टिस्तस्मात् । यस्त्वह वै निजवेदपद्या-
दनापद्यापगतः पाषण्डस्योपगतस्तमसिपलवनं ७ प्रवेश्य
कथया प्रहरन्ति तत्र हासावितस्ततो धावमान उभयतो-
धारेस्तालवनासिपलैश्चिद्यमानसर्वाङ्गो हा हतोऽसीति
परमया वेदनया मूर्च्छितः पदेपदे निपतति स्वधर्महा
पाषण्डानुगमनफलं भुङ्क्ते । यस्त्वह वै राजा राजपुरुषो
वा अदण्डे दण्डं प्रणयति ब्राह्मणे वा शरीरदण्डं
स पापीयाच्चरकेऽमृत शूकरमुखे न निपतति । तत्राति-
बलैर्निषिध्यमाणावयवो यथैवेक्षुषण्ड आर्त्तखरेण ख-
नयन् कचिन्नमूर्च्छितः कश्चिन्नमुपगतो यथैवेहाददोषा
उपहृताः । यस्त्वह वै भूतानामीश्वरकल्पितहत्तीनाम-
विविक्तपरव्ययानां स्वयं पुरुषोपकल्पितवृत्तिर्विविक्तपर-
व्ययव्यथामाचरति स परत्वाभ्युपेक्षतदभिद्रोहेण निप-
तति । तत्र हासो तैस्त्वैर्जन्तुभिः पशुमृगपक्षिषरोरुपै-
र्मशकयूकामृकुण्डलिकादिभिर्ये केचामिद्गुग्धास्तैः सर्व-
तोऽभिद्रुह्यमाणस्तमसि विह्वलितानिर्दृतिरलब्धावस्थानः
परिक्रामति यथा कुशरीरे जीवः । यस्त्वह वा अयं
विभज्याग्राति यत् किञ्चनोपनिर्मितपञ्चयज्ञो वायस
संस्तुतः स परत्र क्षमिभोजने नरकाधमे निपतति । तत्र
श्वेतसहस्रयोजने क्षमिकुण्डे क्षमिभूतः स्वयं क्षमिभिरेव
मक्षुमाणः क्षमिभोजनो यावत्तदप्रसापकृतादोऽग्निर्वैशमा-
त्मानं वातयति । यस्त्वह वै क्षेयेन बद्धा हरिश्चरद्वा-